

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/269/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412207590
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412207590.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom vo Švajčiarsku, Industriestrasse č. 13C, 6300 Zug, IČO: CHE-100.023.266, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 8, proti odporkyni M. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. E. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42176778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, v konaní o zaplatenie 492,32 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10C/132/2013-124 zo dňa 12. 12. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 41,24 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka konania do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania v sume 20,03 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporkyni zaplatiť mu 492,32 € s príslušenstvom, podľa § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom, zastavil; o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p. tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože si náhradu trov konania neuplatnila; navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 41,24 € a to na účet jeho právneho zástupcu do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia; zároveň rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku za návrh v sume 22,80 € navrhovateľovi prostredníctvom príslušného daňového úradu.

Výrok o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporkyne odôvodnil okresný súd tým, že zastavenie konania procesne zaviniel navrhovateľ späťvzatím návrhu na začatie konania v celom rozsahu potom, ako vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania v podaní zo dňa 09. 01. 2014. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne preto okresný súd priznal za tento úkon právnej služby - vyjadrenie vo veci samej zo dňa 09. 01. 2014 trovy právneho zastúpenia vo výške 41,24 € (odmena vo výške 33,20 € + režijný paušál vo výške 8,04 €). Okresný súd však vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, pretože tieto trovy nepovažoval za účelne vynaložené. Vedľajší účastník podaním zo dňa 10. 10. 2013 okresnému súdu oznámil, že vstupuje do konania na pomoc a podporu odporkyne, a že žiada o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami; zároveň odporkyni odporučil, aby kontaktovala právneho zástupcu vedľajšieho účastníka konania; týmto podaním vedľajší účastník požiadal priznať aj

náhradu trov konania. Okresnému súdu uzavrel, že vedľajší účastník v čase vstupu do konania nemal o tomto konaní žiadne relevantné informácie, tie získal až dňa 07. 01. 2014, kedy mu bolo doručené predvolanie na pojednávanie spolu s návrhom na začatie konania.

Proti výroku uznesenia o náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ; žiadal v napadnutom výroku uznesenie okresného súdu zmeniť a náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznať. Okresný súd vec nesprávne právne posúdil; v danom prípade bola účasť vedľajšieho účastníka v konaní, navyše zastúpeného právnym zástupcom, zbytočná a neúčelná. S účinnosťou od 01. 05. 2014 je súd v prípade spotrebiteľských zmlúv v súlade s § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa povinný prihliadnuť na premlčanie práva z úradnej povinnosti, čo bolo aj dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania. Odporkyňa, ako spotrebiteľ, by v konaní dosiahla rovnaký úspech aj bez pričinenia vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti, a ktoré navrhovateľa viedli k späťvzatiu návrhu. Prvostupňový súd vo veci nerozhodol na základe aktivity právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ale až na základe dispozičného úkonu navrhovateľa. Navrhovateľ nespochybňuje ústavné právo, obsiahnuté v ustanovení čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, avšak toto právo na právne zastúpenie nie je právom na náhradu trov konania. Zdôraznil, že právo na právne zastúpenie (právnu pomoc) treba odlišovať od práva na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc, ktoré je podmienené účelnosťou vynaložených trov (v tomto smere navrhovateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7MCdo/1/2014). Zo strany vedľajšieho účastníka sa nejedná o účelne vynaložené trovy. Vznesenie námietky premlčania je rutinnou záležitosťou, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka, na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Vyjadrenia vedľajšieho účastníka predstavujú formulárové podania, ktoré majú podobu použitého vzoru a navzájom sa odlišujú len v minimálnej miere. Navrhovateľ na podporu svojho názoru o efektívnosti trov konania, ako predpokladu ich priznania poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ako napr. uznesenia sp. zn. 2Sž/6/2014, sp. zn. 2Sž/10/2014 a sp. zn. 6MCdo/5/2013), uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 615/2014 zo dňa 28. 11. 2014, ako aj konkrétne rozhodnutia krajských súdov. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých na vstup nebol žiaden dôvod, navodzuje dojem, že účelom vstupu nie je ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý výrok okresného súdu o trovách konania potvrdiť. V úvode zdôraznil, že pri rozhodovaní o trovách v konaní, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, je nevyhnutné posudzovať zásadne len procesné kritériá úspechu, či neúspechu účastníkov. Nebolo preukázané, že by odporkyňa svojim správaním zapríčinila späťvzatie návrhu na začatie konania. Vstupom do konania vedľajší účastník naplnil svoj primárny účel a to ochranu práv odporkyne ako spotrebiteľa. Práve samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania pôsobil na navrhovateľa odradzujúco natoľko, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku, zobral svoj návrh späť a navrhol konanie zastaviť. Pokiaľ by združeniu nebola súdmi priznávaná náhrada trov právneho zastúpenia tam, kde na to vznikol nárok, viedlo by to následne k ohrozeniu, až znefunkčneniu jeho aktivít, čo by samozrejme vyhovovalo ekonomickým záujmom navrhovateľa, ako aj ďalším dodávateľom s obdobnými aktivitami, ako má navrhovateľ. Je to totiž práve navrhovateľ, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor odporcov, spravidla nemajetných spotrebiteľov. Práve navrhovateľ podáva obdobné formulárové návrhy v stovkách súdnych konaní, za ktoré si uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia; nie je zrejmé, ako by sa mali od seba odlišovať jednotlivé písomné podania vedľajšieho účastníka, keď reagujú na formulárové návrhy samotného navrhovateľa. Vedľajší účastník sa nestotožnil ani s argumentmi ohľadom neúčelnosti a nadbytočnosti úkonov, vzhľadom na skúmanie neprijateľných zmluvných podmienok súdom ex officio. Poukázal na skutočnosť, že opak je pravdou a ku skúmaniu neprijateľných zmluvných podmienok súdom nedochádza v prevažnej väčšine konaní. Pokiaľ sa navrhovateľ domáha aplikácie ustanovenia § 150 ods. 1 O. s. p., v predmetnej veci neexistujú žiadne zákonné dôvody a žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné úspešnému vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Vedľajší účastník uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu je zrejmé, že návrhom na začatie konania zo dňa 07. 06. 2012 sa pôvodný navrhovateľ Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, voči odporkyňi domáhal zaplata sumy 492,32 € s príslušenstvom titulom neuhradenej odplaty za služby telefónneho pripojenia, poskytnuté na základe zmluvy o pripojení zo dňa 10. 10. 2007 a zmluvnej pokuty. V priebehu konania doručil vedľajší účastník okresnému súdu elektronické podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporkyne; vstup vedľajšieho účastníka do konania oznámil okresný súd pôvodnému navrhovateľovi dňa 05. 11. 2013. Vedľajší účastník vo vyjadrení zo dňa 09. 01. 2014 vzniesol námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku; uplatnil si aj náhradu trov konania spolu vo výške 82,25 € za dva úkony právnych služieb po 33,20 € (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom; vyjadrenie vo veci samej) a dva režijné paušály (7,81 za rok 2013 a 8,04 € za rok 2014). Uznesením č. k. 10C/132/2013-98 zo dňa 21.03.2014 okresný súd pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa tak, že namiesto pôvodného vstúpil do konania navrhovateľ; predmetné rozhodnutie Krajský súd v Banskej Bystrici potvrdil (uznesením č. k. 15Co/495/2014-110 zo dňa 12. 08. 2014). Po doručení predvolania vzal navrhovateľ návrh na začatie konania celkom späť (05. 12. 2014). Na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 12. 12. 2014 v neprítomnosti navrhovateľa a vedľajšieho účastníka, bola vypočutá odporkyňa, ktorá so späťvzatím návrhu na začatie konania súhlasila. Následne odvolaním napadnutým uznesením okresný súd rozhodol o zastavení konania, o trovách konania a o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože predmetný právny úkon uzavrela odporkyňa ako spotrebiteľ. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázku, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. (účinného do 31. 12. 2014, a teda v čase uskutočnenia procesného úkonu vedľajšieho účastníka) nastávajú okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný; prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013). Z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. vyplýva samostatné procesné postavenie vedľajšieho účastníka v konaní porovnateľné s postavením účastníka konania vo vzťahu k procesným právam a procesným povinnosťam.

Z ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O. s. p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch

v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže § 93 ods. 2 O. s. p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k § 93 ods. 1 O. s. p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania, vyplývajúcej z § 93 ods. 1 O. s. p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľa), mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava, uvedená v § 93 ods. 2 O. s. p..

Z § 93 ods. 4 prvá veta O. s. p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Keďže navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zavinil zastavenie konania a právo na náhradu trov konania vzniklo odporkyne, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Z následnosti úkonov navrhovateľa je možné dôjsť k záveru, že dôvodom späťvzatia návrhu bolo oznámenie podpory odporkyne vedľajším účastníkom - Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vo vstupe do konania, realizovanom podaním zo dňa 10. 10. 2013 a argumentácia vedľajšieho účastníka vyjadrená vo vyjadrení zo dňa 09. 01. 2014, spočívajúca najmä vo vznesení námietky premlčania. Náklady vedľajšieho účastníka, vynaložené na právnu pomoc, považoval odvolací súd za vynaložené účelne.

V prejednávanej veci vedľajší účastník na strane odporkyne uplatnil právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnych služieb - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 33,20 € spolu s režijným paušálom v sume 7,81 € a 2. vyjadrenie vo veci samej v sume 33,20 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 €, celkom trovy konania vedľajšieho účastníka v sume 82,25 €. Okresný súd považoval za potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva odporkyne len trovy konania, vynaložené právnym zástupcom vedľajšieho účastníka na úkon právnej služby - vyjadrenie zo dňa 09. 01. 2014, v ktorom vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a za tento mu priznal náhradu trov konania v celkovej sume 41,24 €. Uplatnené trovy za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - vedľajšiemu účastníkovi nepriznal, pretože tieto neboli vynaložené účelne. Tu je potrebné uviesť, že na rozdiel od okresného súdu odvolací považoval aj tento právny úkon na strane vedľajšieho účastníka za účelne vynaložený, pretože práve na základe poskytnutej právnej pomoci právnym zástupcom vedľajšieho účastníka bolo konanie zastavené a odporkyňa bola v konečnom dôsledku v konaní úspešná; keďže však vedľajší účastník odvolanie nepodal a vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa výšku priznaných trov konania nenamietal, odvolací súd nemal inú možnosť, ako uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne ako vecne správne potvrdiť.

Základná odvolacia námietka navrhovateľa spočívala v tom, že trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva resp. že účasť vedľajšieho účastníka v konaní (jeho právna pomoc) nebola v danom prípade vôbec potrebná, pretože súd je z úradnej povinnosti povinný prihliadať na premlčanie uplatňovaného nároku, ak ide o spotrebiteľskú vec; vedľajší účastník podľa navrhovateľa neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti, ktoré by ho viedli k späťvzatiu návrhu.

K tomuto odvolací súd uvádza: v prejednávanej veci je nepochybné, že navrhovateľ uplatnil v konaní nárok, ktorého premlčanie namietal vedľajší účastník, vystupujúci na strane odporkyne, dňa 09. 01. 2014 vo svojom vyjadrení k návrhu navrhovateľa; poukázal najmä na spotrebiteľský charakter vzťahu,

založeného zmluvou o pripojení. Uviedol, že v danej veci nie je potrebné bližšie sa zaoberať zmluvnými podmienkami a praktikami dodávateľa, keďže pohľadávky navrhovateľa sa podľa obsahu jeho návrhu stali zjavne splatnými dňa 18.11.2007, 17. 12.2007, 11. 02. 2008 a 24. 04. 2008 a návrh bol na súd podaný až dňa 14. 06. 2012, teda nárok je premlčaný. Je zrejmé, že práve vzhľadom na túto skutočnosť navrhovateľ svoj návrh zobral v plnom rozsahu späť, ako to vyplýva z časovej následnosti jeho podaní a podaní vedľajšieho účastníka. Uvedená konkrétna ochrana odporkyne vedľajším účastníkom viedla k jej úspechu v konaní; účasť vedľajšieho účastníka v konaní nebola zbytočná a neúčelná. Okolnosť, že na premlčanie súd musí podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. prihliadať ex offo, nie je pre posúdenie dôvodnosti a účinnosti obrany vedľajšieho účastníka na strane odporkyne relevantná z dôvodu, že v prejednávacom prípade, pokiaľ by súd nezastavil konanie, by vzhľadom na námietku premlčania, vznesenú vedľajším účastníkom, návrh zamietol. Náklady vedľajšieho účastníka vynaložené na právnu pomoc preto boli vynaložené účelne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne s odkazom na § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník na strane odporkyne bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 20,03 €, ktoré však nesprávne vyčíslil. V zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. by právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka mala patriť vzhľadom na predmet konania, predstavujúci sumu 492,32 €, odmena za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu vo výške 16,60 € (odmena znížená na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01. 07. 2013, pretože nešlo o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej) spolu s režijným paušálom vo výške 8,39 € a 20 % DPH, t.j. odmena, predstavujúca spolu sumu 29,99 €. Keďže súd je pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 151 ods. 1 O. s. p. viazaný návrhom, a to i v prípade, že trovy konania nie sú vyčíslené v správnej výške, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne za uvedený úkon priznal náhradu trov konania v ním uplatnenej výške 8,30 €, spolu s režijným paušálom 8,39 € a 20 % DPH, v celkovej sume 20,03 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. povinný zaplatiť právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Vedľajší účastník požiadal o zaplatenie náhrady trov konania na účet jeho právneho zástupcu, vedený v Tatra banka, a.s. Lučenec, č. ú.: 2620036847/1100, VS: 8589813. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.